

Dovoľte mi, aby som začal tým, že vám poviem, aké sú moje plány. Témou bude znovuobjavenie života.

Približne pred desiatimi rokmi som objavil niečo, čo prevrátilo môj vtedajší život hore nohami. Mojím životom sa doslova prehnala revolúcia a ja som sa stal novým človekom. Práve o tento zážitok a poznanie sa chcem s vami podeliť. Som rád, že môžeme spolu kráčať po tomto zvláštnom druhu cesty, počas ktorej by sa ma však mnohí z vás mohli spýtať: „Toto si objavil až pred desiatimi rokmi? Ty si nikdy nečítal evanjeliá?“ Samozrejme, že som

ich čítal, ale bol som slepý. Bolo to v nich, ja som to však nevidel.

Neskôr, keď som to objavil, som si uvedomil, že sa to nachádza v dokumentoch všetkých hlavných náboženstiev. Bol som ohromený. Viete, čítal som ich, ale nikdy som si ich obsah poriadne neuvedomoval. Veľmi by som si prial, aby som to videl a rozpoznal skôr, dávnejšie, keď som bol ešte mladý. Bol by som iný.

Ako dlho potrvá, kým vám to odovzdám? Jeden celý deň? Budem k vám úprimný – nemyslím si, že to zaberie viac ako dve minúty. Pochopenie alebo uvedomenie môže trvať dvadsať, pätnásť, desať rokov, desať minút, jeden deň alebo tri dni. Ktovie?

Odo dňa môjho znovuobjavenia života mi rozliční ľudia potvrdili, že aj ich životy prešli revolúciou. Ospravedlňujem sa, že to poviem, ale úprimne si myslím, že ich nebolo veľa. Tiež si však myslím, že ak z tisíca ľudí, ktorí ma počujú, ma skutočne počuje iba jeden, je to výborné. Je ťažké počuť? Je ťažké pochopiť?

Nie. Je to také jednoduché, že tomu vie porozumieť aj sedemročné dieťa.

Nie je to úžasné? Dnes, keď nad tým uvažujem, si hovorím: „*Prečo som to nevidel už skôr?*“

Neviem. Naozaj neviem, prečo som to nevidel, prečo som nerozumel. No možno niektorí z vás to

pochofia už dnes alebo aspoň časť z toho. A čo vlastne potrebujete vedieť? Iba jednu jediná vec: musíte vedieť načúvať. To je všetko. Ste schopní načúvať? Ak áno, tak to pochopíte.

Načúvanie však nie je také jednoduché, akoby ste si mohli myslieť. Prečo? Pretože keď počúvame, vychádzame z pevných konceptov, daných pozícií, zažitých predsudkov. Načúvanie nie je prehĺtanie. Ide o dôveru.

„V poriadku, tvrdí to, tak to prijmem.“

Nechcem, aby ktokoľvek z vás mal pri čítaní týchto riadkov spirituálneho ducha. Myslím tým to, aby ste zostávali vo svojej viere, ktorú prijímate v kostoloch, vo viere, ktorú poznáte z Biblie alebo iných zdrojov. Nevnímajte ma ako vieru. Chcel by som iba, aby ste sa pýtali na to, o čom rozprávam, premýšľali o tom a potom sa ku mne opäť vrátili. Neváhajte a dávajte sebe aj mne otázky. Pýtajte sa. Kedykoľvek zdvihnite ruku.

Ale vedzte, že načúvanie neznamená útočenie. Neútočte ani vtedy, keď budete počuť niečo nové, pri čom si budete myslieť, že som úplne stratil zdravý rozum. Práve vtedy budete v pokušení zaútočiť. Ak povie marxistovi, že marxizmus nie je úplne v poriadku, jeho prvou reakciou bude určite to, že na vás zaútočí. Ak povie kapitalistovi, že s kapitalizmom nie je všetko v poriadku, urobí to isté. Rovnako to bude aj vtedy, keď povie Američanovi: „Hej, vieš,

že Spojené štáty nie sú zďaleka ideálnou krajinou?“
A rovnako zareaguje aj Ind.

Nejde o prehľadanie informácií, útočenie či súhlas.

Počuli ste už o jezuitskom predstavenom, ktorý bol neuveriteľne úspešný? Ľudia sa ho pýtali: „Ako je možné, že ste taký úspešný?“

A on odpovedal: „Je to veľmi jednoduché. Vzorec je jednoduchý. Vždy s každým súhlasím. Vždy iba s každým súhlasím.“

Ale oni na to zareagovali: „To je absurdné. Ako môžete byť úspešný predstavený, keď s každým súhlasíte?“ On odpovedal: „Áno, máte pravdu. Akoby som mohol byť úspešný predstavený, keby som s každým súhlasil?“

Takže aj keď so mnou nebudete súhlasiť, aj tak budete počuť. Nie je to úžasné? To znamená, aby ste boli v strehu. Buďte v strehu. Buďte bdelí. Načúvajte s čerstvou myšliou. Nie je jednoduché načúvať, načúvať s otvorenou myšliou, bez predsudkov a zažitých vzorcov.

Raz mi jeden muž rozpovedal príbeh. Poznáte tie známe slová, ktoré vravia, že jedno jablko denne vás udrží ďaleko od lekára alebo lekára ďaleko od vás? Tento chlapík mal pomer s lekárkou manželkou, a preto každý deň jedol jedno jablko. Myslím si, že budete so mnou súhlasiť, keď poviem, že tie slová zle pochopil. Úplne zle! Vychádzal z pevného vzorca, zo zažitej pozície.

Dávnejšie som počul príbeh o kňazovi, ktorý sa snažil presvedčiť jedného zo svojich farníkov, aby prestal piť. Vzal pohár s čistým alkoholom a vhodil doň červa. Úbohý červ sa v ňom skrúcal, až nakoniec zahynul. Vtedy povedal svojmu farníkovi: „Toto je posolstvo pre teba, John.“

John však odpovedal: „Áno, otče, vidím. Ak máte v žalúdku červa, alkohol vám ho zahubí.“ Áno, John uvidel posolstvo, dostal správnu, ale nepočúval. Rozumiete tomu? John nepočul.

Tiež poznám príbeh, kedy bol kňaz ten, čo nepočúval. Muž navštívil svojho kňaza. Ten bol však zaneprázdnený čítaním novin a návšteva ho znervozňovala. Muž vraví: „Prepáčte, otče.“ Kňaz sa tváril, že ho nepočuje, pretože chcel dočítať svoje noviny. „Prepáčte, otče.“

Kňaz odvrkol: „Čo je?“

Muž sa ho spýtal: „Mohli by ste mi, otče, povedať, čo spôsobuje artritídu?“

Kňaz bol podráždený a bez rozmyšľania mu odpovedal: „Artritídu spôsobuje pitie alkoholu, zábava so ženami voľných mravov, ale aj hazardné hry. Prečo sa pýtate?“ Muž mu odpovedal: „Pýtam sa preto, lebo v novinách píš, že Svätý Otec má artritídu.“

Vidíte? Kňaz nepočúval. Ste pripravení počuť niečo nové, jednoduché, nečakané, niečo, čo ste ešte nikdy nepočuli? Ak áno, potom budete možno počuť to, o čom budem rozprávať.

Možno to pochopíte.

Keď Ježiš učil a šíril medzi ľuďmi dobré správy, bol podľa mňa napádaný nielen preto, lebo to, čo vrazil, bolo dobré, ale aj preto, lebo to, o čom rozprával, bolo *nové*. Nenávidíme to, čo je nové. Chceme len to, čo je staré. Nechceme nič nové, je to príliš znepokojujúce. Príliš oslobodzujúce. Schopnosť načúvať formuloval Budha ako niečo krásne. Povedal: „Mnísi a učenci musia prijať moje slová nie z úcty, ale preto, aby ich analyzovali spôsobom, ako zlatník skúma zlato. Rezaním, škrabaním, trením, topením...“ Nemusíte prijať moje slová z rešpektu, ale mali by ste ich analyzovať spôsobom, ako to robí zlatník. Rozumiete? Rezaním, škrabaním, trením, topením... Tak, to by sme mali vyjasnené.

Čo je však to, čomu vravíme *život*? Najskôr sa pozrieme na svet okolo nás a potom vás pozývam preskúmať ten váš vlastný. Pozrite sa na svet. Všade, kam oko dovidí, je chudoba. Nedávno som v *New York Times* čítal vyjadrenie jedného biskupa, ktorý tvrdí, že v Spojených štátoch žije pod hranicou chudoby tridsaťtri miliónov ľudí! Ak si myslíte, že toto je chudoba, mali by ste sa ísť pozrieť do iných krajín sveta a na vlastné oči uvidieť biedu, špinu a utrpenie. Môžeme to nazvať životom?

Mám pre vás novinu. Aj tam je život.